

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5To/36/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212010339
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Nemešová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7212010339.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Nemešovej a sudcov JUDr. Anny Kohútovej a JUDr. Zuzany Homzovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. júla 2012, v trestnej veci proti K. X., obžalovaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a iné, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 24.4.2012 sp.zn. 6 T 28/2012

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. u k l a d á obžalovanému K. X. podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného K. X..

odôvodnenie:

Uvedeným rozsudkom okresného súdu bol obž. K. X. uznaný vinným prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 17.11.2011 v čase od 11.00 hod. riadil z obce Gyňov, okres Košice - okolie do Košíc osobné motorové vozidlo zn. Renault Megane ev.č. KS XXX D., v ktorom toho istého dňa 12.37 hod. v Košiciach na Triede KVP pri odbočke na Luník IX bol zastavovaný príslušníkom Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Košice ppráp. K. Š., na jeho pokyn dal znamenie o zmene smeru jazdy doprava, s vozidlom spomalil, avšak v tesnej blízkosti ppráp. K. Š. vozidlom zrýchlil svoju jazdu, následne s vozidlom pokračoval v jazde po Triede KVP až do presne nezisteného času najneskôr do 13.00 hod. toho istého dňa, kedy odstavil vozidlo v chatovej oblasti Čičky majer v Košiciach, pričom uvedené vozidlo riadil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 8 T 39/2011 z 30.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, mu bol uložený rest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 roka a 6 mesiacov, t.j. do 30.11.2012

Za to mu bol uložený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre účely výkonu trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 5 (päť) rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie okresný prokurátor a obžalovaný.

Okresný prokurátor podal odvolanie do výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania uvádza, že do výroku o vine dáva odvolanie vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol uznaný vinným aj zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. S právnymi úvahami týkajúcimi sa spáchania prečinu podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. sa stotožňuje. Nestotožňuje sa však s právnymi úvahami súdu, pokiaľ ide o zločin útoku na verejného činiteľa. Je pravdou, že okrem svedeckej výpovede ppráp. Š., napriek výsluchu všetkých do úvahy prichádzajúcich svedkov, nebol zadovážený iný dôkaz svedčiaci o spáchaní uvádzaného zločinu obžalovaným. Svedok ppráp. Š. v priebehu celého konania potvrdzoval, že aby ho obžalovaný nezrazil, bol nútený uskočiť do ľavého jazdného pruhu. Ani jeden z vykonaných dôkazov nespochybňoval dôveryhodnosť tohto svedka. Svedkovia K. a H., spolujazdci obžalovaného, a zároveň jeho kamaráti vypovedali, že obžalovaný poškodeného neohrozoval, avšak svedok H. v prípravnom konaní sa k inkriminovanému momentu vyjadriť nevedel. Až na hlavnom pojednávaní konanom s väčším časovým odstupom sa odrazu rozpamätal. Aj táto okolnosť svedčí o dôveryhodnosti tohto svedka. Pokiaľ ide o procesné úkony uvádzané súdom, má za to, že ani prípadné ich vykonanie by nezmenilo dôkaznú situáciu, pretože by boli závislé od verzí prezentovaných procesnými stranami, pričom podľa tvrdení obžalovaného a svedkov možno získať náležitý obraz skutkového deja. S poukazom na tieto skutočnosti navrhol, keďže má za to, že z preukázanej dôkaznej situácie bolo preukázané, že sa obžalovaný dopustil aj zločinu útoku na verejného činiteľa, zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný K. X. v písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu uvádzal, že podáva odvolanie do výroku o vine a treste. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť mu trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a uložiť mu trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 rokov. Je si vedomí, že sa opakovane dopustil skutku marenia výkonu úradného rozhodnutia a sľúbil, že sa nikdy v budúcnosti už podobného protiprávneho konania nedopustí. Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného v mene obžalovaného upravil odvolanie obžalovaného tak, že tento podáva odvolanie len vo výroku o treste.

Na podklade takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné:

Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanoveniami tretej časti, tretej hlavy, tretieho dielu Trestného poriadku upravujúcimi dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre objasnenie veci a spravodlivé rozhodnutie.

Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods.12 Tr. por. nemožno nič vytknúť.

Okresný súd vyložil v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú, alebo pochybnú, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Stavu veci a zákonu zodpovedá preto zistenie, že obžalovaný v kritickom čase viedol z obce Gyňov do Košíc motorové vozidlo, a to napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 30.5.2011

sp.zn. 8 T 39/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, a ktorým mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 roka a 6 mesiacov (t.j. do 30.11.2012). Keď bol v Košiciach na Tr. KVP na odbočke na Luník IX zastavovaný príslušníkom ODI ORPZ ppráp. K. Š., na jeho pokyn dal znamenie na zmenu smeru doprava, s vozidlom spomalil, avšak v tesnej blízkosti ppráp. K. Š. s vozidlom zrýchlil jazdu a v jazde pokračoval až do chatovej osady Čičky - Majer v Košiciach.

Tieto skutkové závery okresný súd správne oprel o výpovede svedkov, listinné dôkazy a napokon aj výpoveď obžalovaného.

Pretože odvolací súd sa so zisteniami okresného súdu stotožnil, odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku a k odvolaniu okresného prokurátora považuje za potrebné zvýrazniť tieto skutočnosti:

Tak ako to uvádza okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku, na konanie obžalovaného, ktorý sa mal dopustiť násilného konania voči príslušníkovi polície bol v prípravnom konaní a aj na hlavnom pojednávaní vykonaný iba jediný priamy dôkaz, ktorý ho mal z takého konania usvedčovať, a to výsluch poškodeného - svedka ppráp. K. Š.. Svedkovia N. K. a S. H. - spolujazdci obžalovaného v motorovom vozidle potvrdzovali, že obžalovaný príslušníka polície neohrozil (svedok S. H., na ktorého výpoveď poukázal v odvolaní odvolateľ aj v prípravnom konaní tvrdil, že podľa jeho názoru obžalovaný nešiel s vozidlom na policajta). Obaja svedkovia potvrdili, že keď obžalovaný zvýšil rýchlosť a vyštartoval s vozidlom smerom na sídlisko KVP, príslušník polície bol na ľavej strane motorového vozidla. Ich výpovede nie sú v rozpore ani s výpoveďou svedkyne S. D., členky policajnej hliadky, ktorá spolu s poškodeným vykonávala kontrolu dodržiavania rýchlosti. Táto vypovedal, že v čase, keď sa pozerala smerom, kde mal vykonávať kontrolu vodiča jej kolega, videla vozidlo v pohybe, vyrážalo z miesta, v ktorom predpokladala, že zastaví, pričom kolega sa nachádzal pri zadnej strane vozidla v strede vozovky, viac v ľavom jazdnom pruhu, niekde na úrovni zadnej časti vozidla.

Vzhľadom na uvádzané dôkazy aj krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že nie je možné bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver, že ppráp. K. Š. bol konaním obžalovaného ohrozený.

Správne preto postupoval okresný súd, keď upravil skutkovú vetu v súlade s výsledkami dokazovania dna hlavnom pojednávaní.

Okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení skutku zisteného vo výroku napadnutého rozsudku. Konanie obžalovaného K. X. správne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pretože obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, ktorá mu bola rozhodnutím súdu zakázaná, pričom konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zák.

Odvolací súd však zistil pochybenie okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody, a to pokiaľ ide o jeho výmeru, keď nedostatočne posudzoval okolností, za ktorých bol čin spáchaný a osobu obžalovaného. Obžalovaný nielenže viedol motorové vozidlo v čase, keď mu takáto činnosť bola súdom zakázaná, ale vedome sa odmietol podrobiť cestnej kontrole príslušníkom polície, čo svedčí o jeho ľahostajnom a nezodpovednom postoji rešpektovať zákon. Svedčí o tom aj minulosť obžalovaného, ktorý sa obdobného konania, ako v teraz súdom prípade, dopustil aj v roku 2004, a hoci sa na neho hľadí, vzhľadom na uložený druh trestu, akoby odsúdený nebol, túto okolnosť treba hodnotiť pri jeho osobe. Z evidenčnej karty vodiča obžalovaného je zistiteľné, že v roku 2007 sa na úseku cestnej dopravy dopustil ôsmich priestupkov, v roku 2008 šiestich priestupkov, v roku 2009 dvoch priestupkov, v roku 2010 dvoch priestupkov a v roku 2011 jedného priestupku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov uložený okresným súdom považoval krajský súd za neprimeraný a nezodpovedajúci zásadám uvedeným v § 34 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, test zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Zrušil preto na podklade odvolania okresného prokurátora napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a obžalovanému uložil v rámci zákonnej trestnej sadzby stanovenej v § 348 ods.

1 Tr. zák. v rozpätí až na dva roky, trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, ktorý zodpovedá zákonným kritériám uvádzaným v § 34 Tr. zák. a násl. Obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil rovnako ako okresný súd do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone restu odňatia slobody , ktorým bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, ktorý obžalovanému uložil okresný súd napadnutým rozsudkom, v tomto rozhodnutí okresného súdu krajský súd nezistil žiadne pochybenie a preto sa tohto trestu nedotýkal.

Z horeuvedených dôvodov odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol .

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.